

Filosof

på **besøg** i Psykiatrien

Filosof, ph.d. Anders Fogh Jensen har været på besøg i Psykiatrien Roskilde, Distrikt Køge, nærmere bestemt på lukket afsnit 43 kombineret med besøg i den psykiatriske skadestue. Vi mødte Anders til et interview om indtryk fra dagen.

*Af Thomas Larsen,
tla@regionsjaelland.dk*

Hvordan har det været at besøge Psykiatrien?

Det har været en stor oplevelse, og jeg er meget taknemlig og føler mig privilegeret at have fået lov til at være med i dag. Det er et indblik i en verden, man ikke normalt har "adgang" til, og det har været en øjenåbner at se, hvor struktureret psykiatrisk behandling faktisk foregår. Som filosof er jeg vant til at kaste alle brikkerne op i luften igen, hver gang tingene og kategorierne blive for faste. Men her ser jeg nu meningen med at arbejde meget struktureret, og hvad meningen er med en idé, jeg ellers har været skeptisk ved, nemlig at fastholde et realitetsprincip over for patienterne for at kunne tale til "det raske" i den enkelte patient. Men hér ser jeg meningen i netop at arbejde meget struktureret og fastholde en eller anden form for realitetsprincip over for patienterne for at kunne tale til "det raske" i den enkelte patient.

Hvad sagde patienterne til, at du var der?

Overlæge Stig Kastberg og jeg havde på forhånd aftalt, at vi til morgenmødet med patienterne på afsnit 43 skulle fortælle helt og holdent, hvorfor jeg var der, og hvem jeg var. Så det gjorde vi, og det gik stille og roligt. Stig havde besluttet ikke at fortælle

Overlæge Stig Kastberg (t.v.) havde tilrettelagt besøget og tilbragte dagen med Anders Fogh Jensen, som både deltog i morgenkonferencen, morgenmødet med patienterne og Stig Kastbergs patientsamtaler. Dagen indledtes med en snak om tavshedspligt, etik og Anders' rolle og position over for patienterne.

i forvejen, at jeg kom. Jeg fik også lov til at være "fluen på væggen" til Stigs patientsamtaler i løbet af dagen, og ingen virkede generet af, at jeg var til stede. Kun én spurgte "hvad synes du?", og for ikke at kompromittere Stig, sagde jeg, at jeg var enig med ham, smiler Anders.

Hvad oplevede du, patienterne var optaget af i samtalerne?

Flere af patienterne er ikke glade for den medicin, de får. Som Stig kan fortælle mig, kan det hænge sammen med, at de meget dårlige patienter ofte ikke har sygdomserkendelse og derfor heller ikke mener, de har brug for medicinen. Og så er der selvfølgelig også de oplagte bivirkninger som tørhed i munden og vægtforøgelse, og dette kombineret med, at der ofte går uger, før virkningerne kan ses og mærkes, gør, at nogle patienter kan være skeptiske over for medicinen. Men jeg oplevede også patienter, der var meget glade for medicinen, og det er vel tvivlsomt, om de vil undvære den.

Hvad har været det mest overraskende under dit besøg?

Det har overrasket mig, hvor meget der bliver talt jura blandt personalet i løbet af en arbejdsdag. Det sker selvfølgelig med

henblik på patienters egen retssikkerhed, men nogen gange tænkte jeg, at jura måske kan stå i vejen for at gøre det, der er bedst for patienten.

Hvad har gjort størst indtryk på dig?

Det, der har gjort størst indtryk på mig, er, hvor konsistente patienters vrangforestillinger kan være. Det fortæller mig, som idéhistorikeren Michel Foucault også er inde på, hvordan det, han kalder "galskaben", kan være fornuftens tvilling og ligesom "mime" fornuftens sprog. Man skal selvfølgelig kunne møde patienten, hvor han eller hun er, som Kierkegaard erkendte for at sige. Men, som jeg har drøftet med Stig, så er der modsat også noget vigtigt i at agere "helle" – virkelighedens "helle" – for patienten. Det har også gjort indtryk på mig, hvor stor en ro der faktisk hersker omkring det, man laver her. Jeg ved ikke, hvad jeg havde forventet, men det har gjort indtryk på mig, at behandling, pleje og samvær foregår så relativt udramatisk, selvom det er nogle af psykiatriens dårligste patienter, jeg har været sammen med i dag.